

Ezt az oldalt gépi fordítással [\[Link\]](#) fordították le. A gépi fordításokban előfordulhatnak az egyértelműséget és a pontosságot potenciálisan csökkentő hibák; az ombudsman nem vállal felelősséget az esetleges eltérésekért. A legmegbízhatóbb és jogilag korrekt tájékoztatásért olvassa el a fenti linken található, angol nyelvű forrásverziót. Bővebb információért tekintse meg [nyelvi és fordítási politikánkat \[Link\]](#).

Egy képviselőcsoport által elfogadott, személyzeti ügyekről szóló határozat végrehajtásának elmulasztása - 3513/2005/MF. sz. ügyben hozott határozata

Határozat

Ügy 3513/2005/MF - **Vizsgálat megindítása** 02/12/2005 - **Határozat** 25/07/2007

Az Európai Parlament ellen benyújtott 3513/2005/MF (bizalmas) panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos határozott idejű szerződéssel rendelkező alkalmazottként dolgozott a Parlament egyik képviselőcsoportjánál. 2005. március 31-én az említett csoport munkaszerződések megkötésére jogosult hatósága (az „AECE”) úgy határozott, hogy a panaszos származási helyének Athént tekinti. Ezt a határozatot végrehajtásra továbbították a Parlament Személyzeti Főigazgatóságához („Személyzeti Főigazgatóság”), amely arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felvételi és a származási hely meghatározásával neki kell foglalkoznia, valamint hogy a panaszos nem nyújtotta be az e célra rendes esetben előírt igazoló dokumentumok mindegyikét. 2005. április 4-én a Személyzeti Főigazgatóság határozatot hozott, amelyben Brüsszelt jelölte meg a panaszos származási és felvételi helyének. A panaszos e határozat ellen belső fellebbezést nyújtott be. A fellebbezésére adott válaszában a Parlament főtitkára arról tájékoztatta a panaszost, hogy úgy határozott, érvényteleníti a Személyzeti Főigazgatóság 2005. április 4-i határozatát.

Az Ombudsmanhoz intézett panaszában a panaszos azt állította, hogy a Parlament elmulasztotta az AECE 2005. március 31-i határozatának végrehajtását, és ezzel megsértette az érintett képviselőcsoport hatáskörét és előjogait.

A Parlament véleményében kijelentette, hogy az ügyet a Parlament Elnöksége 2004. május 3-i határozatának (a „határozat”) 4. cikke szabályozza. A Parlament szerint ebből a rendelkezésből az következett, hogy - a panaszoshoz hasonló, határozott idejű szerződéssel rendelkező alkalmazottak tekintetében - az AECE-re ruházott hatáskört az egyes képviselőcsoportok által kijelölt hatóságnak kell gyakorolnia. A Parlament azonban számos érvet nyújtott be azon nézete

alátámasztására, hogy szolgálatainak mindettől függetlenül joguk van beavatkozni az érintett, határozott idejű szerződéssel rendelkező alkalmazottak egyéni jogosultságaira vonatkozó határozatokba. Ezzel összefüggésben a Parlament különösen a szóban forgó területen folytatott gyakorlatára, a helyes ügyintézés biztosításának szükségességére, valamint a jogbiztonság és az egyenlő bánásmód tiszteletben tartásának szükségességére hivatkozott.

Az Ombudsman úgy vélte, hogy a határozat 4. cikke alapján a panaszos származási helyének meghatározására illetékes hatóság mégis az adott politikai csoport által kijelölt, munkaszerződések megkötésére jogosult hatóság (AECE). Elismerte ugyanakkor, hogy a Parlament által javasolt szemlélet valóban hozzájárulna a helyes ügyintézés biztosításához, illetve a jogbiztonság és az egyenlő bánásmód tiszteletben tartásához. Az Ombudsman mindazonáltal arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Parlament hozzáállása nélkülözi a jogalapot, és nincs összhangban az önmaga által megállapított szabályokkal. Ezen túlmenően úgy vélekedett, hogy a Parlament nem állapította meg, hogy a szolgálatainak beavatkozása nélkülözhetetlen azoknak a céloknak az eléréséhez, amelyekre a Parlament hivatkozott.

A fentiekre való tekintettel az Ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy az AECE 2005. március 31-i határozatának kezdeti figyelmen kívül hagyása a Parlament részéről nincs összhangban a Parlament saját szabályaival, és a képviselőcsoportokat saját személyzetük kezelése tekintetében megillető hatáskörök és előjogok megsértését képezi. Mivel azonban a Parlament főtitkára ezt követően érvénytelenítette a Személyzeti Főigazgatóság 2005. április 4-i határozatát, az Ombudsman úgy vélte, hogy a panasz további vizsgálata nem tűnik indokoltnak. Az Ombudsman ezért lezárta az ügyet, de egy további észrevételt is tett, amelyben arra hívta fel a figyelmet, hogy a Parlamentnek érdemes lenne megfontolnia szabályainak módosítását, hogy saját gyakorlatával biztosan ne sértse meg ezeket.

Strasbourg, 2007. július 25.
Tisztelt X. Úr!

2005. november 11-én Ön panaszt nyújtott be az európai ombudsmanhoz az Európai Parlament ellen az Ön származási helyének meghatározásával kapcsolatban. Azt kérte, hogy panaszát sürgősen kezeljék.

2005. december 12-én továbbítottam a panaszt a Parlament elnökének. Az Ön kérésére tekintettel arra kértem a Parlamentet, hogy legkésőbb 2006. február 28-ig nyújtson be véleményt.

2005. december 21-én további dokumentumokat küldött panaszával kapcsolatban.

2006. január 9-i, 10-i, 25-i és 26-i e-mailjeiben Ön másolatban további levelezést küldött a Parlamenttel panasz tárgyával kapcsolatban.

2006. február 23-án a Parlament a véleményezési határidő meghosszabbítását kérte.

2006. február 27–28-án Ön további dokumentumokat küldött panaszával kapcsolatban.

2006. március 3-i levelemben helyt adtam a Parlament azon kérésének, hogy a véleményezési határidőt 2006. március 24-ig hosszabbítsák meg. Erről ugyanazon a napon levélben értesítették.

2006. március 6-i, 7-i, 13-i és 15-i e-mailjében Ön másolatban további levelezést küldött a Parlamenttel panasza tárgyával kapcsolatban.

2006. március 15-én a Parlament megküldte nekem aznap Önnek címzett e-mail másolatát. Ebben az e-mailben a Parlament tájékoztatta Önt arról, hogy határozattervezetet készítettek és küldtek el aláírásra azon képviselőcsoport munkaszerződések megkötésére jogosult hatóságának aláírása céljából, amely az Ön felvételi helyét athéniként határozza meg.

2006. március 31-én és 2006. április 6-án további leveleket küldött panaszával kapcsolatban.

A Parlament 2006. április 7-én küldte el véleményét. 2006. április 12-én megküldtem Önnek egy felkérést, hogy tegye meg észrevételeit. Levelemben válaszoltam az Önök 2006. március 31-i és 2006. április 6-i leveleiben szereplő kérdésekre is. Az erre a célra meghatározott időpontig nem érkezett észrevétel Öntől.

2006. április 25-i e-mailben, 2006. május 11-én, 18-án, 23-án, 25-én, 29-én, 30-án, 13-án, 19-én, 26-án, 28-án, 2006. június 30-án, 4-én, 5-én, 12-én, 19-én, 21-én, 2006. július 24-én, 2006. augusztus 31-én, 14-én és 20-án, valamint 2006. május 11-én faxon továbbította nekem a Parlament szolgálataival a napidíj kifizetésével kapcsolatos levelezését.

2006. július 4-én a Parlament személyzeti igazgatója megküldte nekem annak a feljegyzésnek a másolatát, amelyet aznap a képviselőcsoport alelnökének címzett az Ön egyéni jogosultságainak meghatározásáról.

2006. július 4-én, 5-én, 12-én, 19-én, 21-én, 24-én, 2006. augusztus 31-én, 1-jén, 14-én és 20-án kelt e-mailjében a Parlament szolgálataival folytatott levelezését továbbította a héamentesség és a beilleszkedési támogatás „kettős kártalanítása” iránti kérelmével kapcsolatban.

Most azért írok, hogy tudassam Önökkel az elvégzett vizsgálatok eredményeit. Elnézést kérek a panaszának késedelmes kezeléséért.

A PANASZ

Az eredeti panasz

A panaszos szerint a releváns tények összefoglalva a következők voltak:

A panaszos ideiglenes alkalmazottként dolgozott az Európai Parlament egyik képviselőcsoportjában.

2005. március 31-i határozatával a munkaszerződések megkötésére jogosult hatóság (a továbbiakban: ACE), azaz B., a képviselőcsoport által erre a célra kijelölt európai parlamenti képviselő megállapította, hogy a panaszos származási helye Athén, és hogy ez a határozat 2005. február 14-től visszamenőleges hatállyal hatályba lépett.

Ezt a határozatot végrehajtás céljából továbbították a Parlament Személyzeti Főigazgatóságának Személyzeti Főigazgatósága (a továbbiakban: Személyzeti Főigazgatóság) Egyéni Jogosultságok Osztályának, amely az ügy vizsgálatát követően úgy ítélte meg, hogy i. a felvételi és származási hely meghatározása saját hatáskörébe tartozik, és ii. a panaszos nem nyújtotta be a személyzettől általában szükséges valamennyi igazoló dokumentumot az érdekeltségi központ helyének igazolásához. 2005. április 4-én az Egyéni Jogosultságok Osztályának vezetője határozatot hozott, amelyben Brüsszelt jelölte ki mind a származási helynek, mind a panaszos felvételének helyéül a kinevezése időpontjában.

2005. április 21-i levelében a Parlament Személyzeti Főigazgatóságának főigazgatója arról tájékoztatta a képviselőcsoport főtitkárát, hogy a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóság nem jogosult a származási hely meghatározására. Rámutat továbbá arra, hogy az Elnökség 2004. október 26-i határozata alapján az egyéni jogosultságok osztályvezetőjét jelölték ki e meghatározásért felelős kinevezésre jogosult hatóságként.

2005. május 16-án a panaszos a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján panaszt nyújtott be azzal szemben, hogy a Parlament megtagadta a képviselőcsoport munkaszerződés megkötésére jogosult hatósága által elfogadott, Athén származási helyét megállapító határozat végrehajtását.

2005. június 13-án a panaszos a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján további panaszt nyújtott be. E kifogásában megtámadta az Egyéni Jogok Osztályának vezetője által 2005. április 4-én elfogadott azon határozatot, amely Brüsszelt jelölte meg származási és felvételi helyként, és amely szerint nem volt jogosult a külföldi munkavégzésre, a napidíjra és a letelepedési támogatásra. A panaszos felvilágosítást kért a képviselőcsoportok és a Parlament igazgatása közötti hatáskörmegosztásról; az egyéni jogait megállapító határozat felülvizsgálata; valamint azon juttatások késedelmi kamattal történő kifizetése, amelyekre azt állította, hogy jogosult.

2005. október 14-én kelt levelében a Parlament főtitkára válaszolt a panaszos két panaszára. Válaszában a főtitkár utalt a 2004. május 3-i, *„A kinevezésre jogosult hatóság hatáskörének átruházása”* című határozatra (1). E határozat 4. cikke előírja, hogy a munkaszerződések megkötésére az egyes képviselőcsoportok által e célra kijelölt hatóság jogosult. A főtitkár ezért úgy határozott, hogy megsemmisíti a 2005. április 4-i határozatot, amely megállapítja a panaszos jogait abban az időpontban, amikor hivatalba lépett. A főtitkár azonban úgy ítélte meg, hogy a panaszos nem nyújtotta be azokat az igazoló dokumentumokat, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a Parlament meghatározhassa szokásos tartózkodási helyét. A főtitkár arra a következtetésre jutott, hogy a panaszos nem jogosult késedelmi kamatra.

A panaszos úgy vélte, hogy minden szükséges dokumentumot benyújtott annak bizonyításához, hogy érdekeltségi központja és származási helye Athén. Ezenkívül a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóság 2005. március 31-i határozatával már elismerte, hogy a panaszos érdekeltségi központja és származási helye Athénban található.

Az európai ombudsmanhoz benyújtott panaszában a panaszos azt állította, hogy a Parlament nem hajtotta végre a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóság 2005. március 31-i határozatát, amely 2005. február 14-től Athénként határozta meg a panaszos származási helyét.

2006. március 31-i további levelezés

2006. március 31-én a panaszos levelet küldött az ombudsmannak, amelyben arról tájékoztatta, hogy a Parlament elfogadta, hogy felvételi helye és származási helye Athén. A panaszos rámutatott, hogy ennek ellenére a Parlament arra kérte, hogy küldjön további dokumentumokat annak érdekében, hogy meghatározhassa a napidíjakat és a beilleszkedési költségeket. A panaszos véleménye szerint már benyújtotta az összes vonatkozó dokumentumot.

Levelében a panaszos azt kérte az ombudsmantól, hogy kérje fel a Parlamentet a napidíjakkal és a beilleszkedési támogatásokkal kapcsolatos kérdés azonnali rendezésére. Megküldte az ombudsmannak a Parlament szolgálataival folytatott, az egyéni jogosultságainak meghatározására vonatkozó levelezésének másolatát.

Az ombudsman 2006. április 12-i válasza

Válaszában az ombudsman arról tájékoztatta a panaszost, hogy az eredeti panaszával kapcsolatos parlamenti vélemény 2006. április 7-én érkezett meg, és lehetősége van arra, hogy észrevételeket nyújtson be ezzel a véleménnyel kapcsolatban. Az ombudsman rámutatott, hogy ezen észrevételek kézhezvételét követően, valamint a panaszos 2006. március 31-i levelében foglalt információk alapján dönti el, hogy milyen további lépéseket kell tenni az ügyben. Az ilyen lépések közé tartozhat például a Parlament felkérése arra, hogy nyújtson be kiegészítő véleményt a panaszosnak a napidíjának és a beilleszkedési támogatásának rendezése iránti kérelméről.

A VIZSGÁLAT

A Parlament véleménye

A Parlament véleménye a panaszról összefoglalva a következő volt:

A panaszost 2005. február 14-én az Európai Közösségek egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek (CEOS) 2. cikkének c) pontjával összhangban határozatlan időre ideiglenes alkalmazottként vették fel, hogy az Európai Parlament egyik képviselőcsoportjának ügyintézője legyen.

Az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 2. cikkének c) pontjában említett ideiglenes alkalmazottak egyéni jogosultságainak meghatározására hatáskörrel rendelkező kinevezésre jogosult hatóságról

A Parlament kijelentette, hogy az Elnökség 2004. május 3-i módosított határozatának 4. cikkéből egyértelműen kitűnik, hogy az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 2. cikkének c) pontjában említett ideiglenes alkalmazottak tekintetében a munkaszerződés

megkötésére jogosult hatóságra ruházott hatásköröket az egyes képviselőcsoportok által erre a célra kijelölt hatóságnak kell gyakorolnia. A Parlament főtitkára ennek megfelelően helyesen döntött úgy, hogy hatályon kívül helyezi az Egyéni Jogosultságok Osztályának vezetője által 2005. április 4-én elfogadott határozatot, amely megállapítja a panaszos jogait a kinevezésének megkezdésekor.

A Parlament ugyanakkor rámutatott arra, hogy a tisztviselők és egyéb alkalmazottak közötti egyenlő bánásmód érdekében az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 2. cikkének c) pontja alapján felvett alkalmazottak egyéni jogosultságait a gyakorlatban mindig a Parlament igazgatása határozta meg. Az *Elnökség által 2002. május 29-én elfogadott, a kinevezésre jogosult hatóság hatásköreinek átruházásáról szóló fenti határozat* (2) *preambuluma* kimondja, hogy a titkárságnak hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy „rutinos” határozatokat és határozatokat hozzon e személyzet jogaira és kötelezettségeire vonatkozóan a jobb ügyintézés, a jogbiztonság tiszteletben tartása és az egyenlő bánásmód biztosítása érdekében. Az ilyen ügyekre szakosodott Egyéni Jogosultságok Osztálya ezért minden esetben ugyanazt az eljárást alkalmazza, és előírja, hogy a személyzet minden újonnan érkezett tagjának ugyanazokat az igazoló dokumentumokat kell benyújtania személyes körülményeire vonatkozóan. Az egyéni jogosultságokról szóló határozattervezeteket, beleértve a politikai csoportok személyzetére vonatkozó határozatokat is, jóváhagyás céljából benyújtják a Költségvetési Koordinációs Osztály ex Ante Ellenőrzési Szolgálatához, mielőtt végrehajtásra sor kerülne.

A Parlament továbbá kijelentette, hogy ellentétesnek tűnik az egyenlő bánásmód és a jogbiztonság elvével, ha lehetővé teszik a képviselőcsoportok számára, hogy személyzetük egyéni jogosultságairól anélkül hozzanak döntést, hogy az adminisztráció által megkövetelt igazoló dokumentumokkal azonos igazoló dokumentumokat kellene megkövetelniük. A Parlament igazgatása hozzászólt ahhoz, hogy a tisztviselőkkel kapcsolatos ügyekkel foglalkozzon, és így meg tudja határozni, hogy mely dokumentumok lehetnek hasznosak az egyes alkalmazottak sajátos körülményeire tekintettel.

A 2004. május 3-i határozatban megállapított hatáskörmegosztás tiszteletben tartása mellett a Parlament kívánatosnak tartja, hogy a Személyzeti Főigazgatóság megfelelő szervezeti egységei összeállítsák az egyéni jogosultságokkal kapcsolatos ügyiratokat, és ellenőrizzék a benyújtott dokumentumok relevanciáját. Ezt követően a Parlament továbbíthatja az érintett alkalmazott teljes aktáját képviselőcsoportja munkaszerződés megkötésére jogosult hatóságához annak érdekében, hogy lehetővé tegye számára a végleges határozat meghozatalát.

A 2005. március 31-i határozat következményeiről, amely határozat értelmében a panaszos származási helye Athén volt

E határozat általános végrehajtási rendelkezéseinek 2. cikke értelmében a származási hely akkor kerül meghatározásra, amikor a tisztviselő a felvételi helyét vagy érdekeltségi központját figyelembe véve megkezdi kinevezését, vagyis azt a helyet, ahol családi kötelezetket, vagyoni kötelezetket vagy a közélet területén fennálló érdekeltségeit megtartja.

E tekintetben a panaszos igazolást nyújtott be a görögországi R. városában birtokolt

ingatlanokra vonatkozóan. A petíció benyújtója a görögországi H. településtől származó igazolást is benyújtott, amely szerint ő és felesége e településen gyakorolták választójogukat, és hogy a panaszos anyósának otthonában állandó lakóhellyel rendelkeztek ugyanabban a településen. A panaszos anyakönyvi kivonatot is benyújtott. A Parlament kijelentette, hogy mindezen dokumentumok fényében az a döntés, hogy a panaszos származási helye Athén volt, tökéletesen megalapozottnak tűnt.

Ezt követően a Parlament foglalkozott a panaszos felvételi helyével, és így a külföldi munkavégzésre, a napidíjra és a beilleszkedési támogatásra való jogosultságával. A Parlament kifejtette, hogy az a határozat, amely szerint a panaszos származási helye Athén volt, nem befolyásolta a napidíj és a beilleszkedési támogatás odaítélését.

Ami a panaszos esetét illeti, a személyzeti szabályzat VII. mellékletének 4. cikkével és e rendelkezésnek a közösségi bíróságok általi értelmezésével összhangban a Parlamentnek a kinevezése megkezdése előtt hat hónappal lejárt öt év során figyelembe kellett vennie a panaszos körülményeit. E szabály alapján a Parlament az 1999. augusztus 14-től 2004. augusztus 14-ig tartó ötéves időszakot számította ki. A Parlament kijelentette, hogy jogosan tekintheti úgy, hogy a panaszos munkahelyére vonatkozó dokumentumok nem meggyőzőek, és nem teszik lehetővé annak kizárását, hogy a panaszos Brüsszelben élt.

Ami a szokásos lakóhelyére vonatkozó bizonyítékokat illeti, a panaszos a belgiumi érkezése óta nem nyújtott be okirati bizonyítékot a brüsszeli lakóhelyére vonatkozóan. Nem nyújtott be bérleti szerződést vagy más számlákat sem a brüsszeli, sem az athéni lakás karbantartásáról. Következésképpen a Parlament jogosult volt arra, hogy a panaszos aktáját hiányosnak tekintse, és úgy ítélje meg, hogy a benyújtott dokumentumok alapján nem lehetett számára külföldi munkavégzési támogatást nyújtani. Ugyanezt az érvelést alkalmazta a VII. melléklet 10. cikkében előírt napidíjak és a VII. melléklet 5. cikkében említett beilleszkedési támogatás tekintetében is.

A Parlament főtitkára pontosította a panaszos egyéni jogosultságainak megállapításához szükséges dokumentumokat is. E tekintetben a panaszosnak be kellett nyújtania a Belgiumban lakóhellyel rendelkező önkormányzat által kiállított tartózkodási igazolást, amely tartalmazza a Belgiumba való belépése óta tartózkodási helyét, valamint a felesége munkaszerződését.

A Parlament kijelentette, hogy a panaszos végül benyújtotta a kért dokumentumokat. A Parlament 2006 januárjában kapta meg tartózkodási igazolását, és elkészítette képviselőcsoportja munkaszerződés megkötésére jogosult hatóságának határozattervezetét, megállapítva az athéni felvételi helyét.

A panaszos észrevételei

A panaszostól az e célra meghatározott időpontig nem érkezett észrevétel.

A panaszos azonban továbbra is elküldte az ombudsmannak a Parlament szolgálataival az egyéni jogosultságainak meghatározására vonatkozóan folytatott levelezés másolatát.

A HATÁROZAT

1 A vonatkozó tények és az ombudsman vizsgálatának terjedelme

1.1 A panaszos ideiglenes alkalmazottként dolgozott az Európai Parlament egyik képviselőcsoportjában. 2005. március 31-i határozatával a munkaszerződések megkötésére jogosult hatóság (a továbbiakban: ACE), azaz B., a képviselőcsoport által erre a célra kijelölt európai parlamenti képviselő megállapította, hogy a panaszos származási helye Athén. Ez a határozat visszamenőleges hatállyal, 2005. február 14-től lépett hatályba. Ezenkívül ezt a határozatot végrehajtás céljából továbbították a Parlament Személyzeti Főigazgatósága Személyzeti Főigazgatósága Személyzeti Főigazgatóságának (a továbbiakban: Személyzeti Főigazgatóság) Egyéni Jogosultságok Osztályának, amely az ügy vizsgálatát követően úgy ítélte meg, hogy i. a felvételi és származási hely meghatározása saját maga feladata, és ii. a panaszos nem nyújtotta be a személyzettől általában szükséges valamennyi igazoló dokumentumot annak érdekében, hogy bizonyítsa érdekeltségi központja elhelyezkedését. 2005. április 4-én az Egyéni Jogosultságok Osztályának vezetője határozatot hozott, amelyben Brüsszelt jelölte ki mind a származási helynek, mind a panaszos felvételének helyéül a kinevezése időpontjában. 2005. április 21-i levelében a Személyzeti Főigazgatóság főigazgatója arról tájékoztatta a képviselőcsoport főtitkárát, hogy a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóság nem határozhatja meg a panaszos származási helyét. Rámutat továbbá arra, hogy a Parlament Elnökségének 2004. október 26-i határozata értelmében az egyéni jogosultságok osztályának vezetőjét jelölték ki e meghatározásért felelős kinevezésre jogosult hatósággént. 2005. május 16-án a panaszos a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján panaszt nyújtott be azzal szemben, hogy a Parlament megtagadta a képviselőcsoport munkaszerződés megkötésére jogosult hatósága által elfogadott, Athén származási helyét megállapító határozat végrehajtását. 2005. június 13-án a panaszos a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján további panaszt nyújtott be. Ebben a további panaszosban a panaszos megtámadta az Egyéni Jogok Osztályának vezetője által 2005. április 4-én elfogadott, Brüsszelt származási és felvételi helyként meghatározó határozatot, amely szerint nem volt jogosult a külföldi munkavégzésre, a napidíjra és a letelepedési támogatásra. A panaszos felvilágosítást kért a képviselőcsoportok és a Parlament igazgatása közötti hatáskörmegosztásról; az egyéni jogait megállapító határozat felülvizsgálata; valamint azon juttatások késedelmi kamattal történő kifizetése, amelyekre azt állította, hogy jogosult.

2005. október 14-én a Parlament főtitkára válaszolt a panaszos két panaszára. A főtitkár úgy határozott, hogy megsemmisíti a 2005. április 4-i határozatot. A főtitkár ugyanakkor arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos nem nyújtotta be azokat az igazoló dokumentumokat, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a Parlament meghatározhassa szokásos tartózkodási helyét, és hogy nem jogosult késedelmi kamatra.

1.2 Az európai ombudsmanhoz benyújtott panaszában a panaszos azt állította, hogy a Parlament 2005. február 14-től nem hajtotta végre a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóság 2005. március 31-i, athéni származási helyének meghatározásáról szóló határozatát. Az ombudsman a panaszt véleményezés céljából továbbította a Parlamentnek.

1.3 2006. március 31-én a panaszos levelet küldött az ombudsmannak, amelyben arról tájékoztatta, hogy a Parlament elfogadta, hogy Athén a felvételi helye és a származási helye is.

A panaszos rámutatott, hogy ennek ellenére a Parlament arra kérte, hogy küldjön további dokumentumokat annak érdekében, hogy meghatározza a megfelelő napidíjakat és a beilleszkedési költségeket. A panaszos véleménye szerint már benyújtotta az összes vonatkozó dokumentumot. Levelében a panaszos felkérte az ombudsmant, hogy kérje fel a Parlamentet a napidíjakkal és a beilleszkedési támogatásokkal kapcsolatos kérdések azonnali rendezésére.

1.4 Az ombudsman úgy vélte, hogy a panaszos kérése olyan új kérdéseket vet fel, amelyeket eredetileg nem nyújtottak be panaszában. 2006. április 12-i válaszában az ombudsman ezért felkérte a panaszost, hogy nyújtsa be észrevételeit a Parlament véleményével kapcsolatban. Az ombudsman tájékoztatta a panaszost, hogy a Parlament észrevételeinek kézhezvételét követően és a panaszos 2006. március 31-i levelében foglalt információk alapján dönt arról, hogy milyen további lépéseket kell tenni ebben az ügyben. A panaszos nem tett észrevételt a Parlament véleményével kapcsolatban. Ugyanakkor továbbra is elküldte az ombudsmannak az egyéni jogosultságainak meghatározására vonatkozó, a Parlamenttel folytatott levelezésének másolatát.

1.5 Az ombudsman megjegyzi, hogy a Személyzeti Főigazgatóság által a képviselőcsoport alelnökéhez intézett 2006. július 4-i levélből kiderül, hogy a Parlament úgy döntött, hogy napidíjat biztosít a panaszosnak. A Parlament által a panaszosnak 2006. augusztus 31-én küldött e-mailből kiderül továbbá, hogy úgy határozott, hogy kifizeti a panaszosnak a beilleszkedési támogatást. Az ombudsman azt is megjegyzi, hogy a hozzá benyújtott levelezésből kitűnik, hogy a panaszos héamentességet kért.

1.6 Az ügy érdemi megvitatása előtt az ombudsman szükségesnek tartja a panaszos állításának terjedelmét. A panasz alapján az ombudsman úgy véli, hogy a panaszos úgy véli, hogy a Parlament azáltal, hogy úgy járt el, mint tette, megsértette a képviselőcsoportok saját személyzetük irányításával kapcsolatos hatásköreit és előjogait. Nem zárható ki azonban, hogy a panaszos azt is megállapította, hogy miután a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóság meghozta a származási helyére vonatkozó döntést, a Parlamentnek további ellenőrzések elvégzése nélkül kellett volna megadnia számára a külföldi munkavégzésre, a napidíjra és a letelepedési támogatásra vonatkozó támogatást. Az ombudsman ezért a panaszos állításának mindkét aspektusát megvizsgálja.

1.7 Az ombudsman megjegyzi azonban, hogy a panaszosnak a Parlamenttel folytatott levelezése olyan kérdést is érint, amely nem merült fel sem a panaszban, sem a panaszosnak az ombudsmanhoz intézett 2006. március 31-i levelében, azaz héamentességben való jogosultságában. Ezt a kérdést ezért e határozat nem vizsgálja meg.

2 A Parlament állítólagos mulasztása a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóság 2005. március 31-i határozatának a panaszos származási helyének Athénként történő meghatározásáról

2.1 A panaszos panaszában azt állította, hogy a Parlament nem hajtotta végre a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóság 2005. március 31-i határozatát, amely 2005. február 14-től Athénként határozta meg származási helyét.

2.2 Az Európai Parlament véleményében utalt az Elnökség 2004. május 3-i módosított

határozatának (3) 4. cikkére. A Parlament kijelentette, hogy a 4. cikkből egyértelműen kitűnik, hogy az Európai Közösségek egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek 2. cikkének c) pontjában említett ideiglenes alkalmazottak tekintetében a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóságra ruházott hatásköröket az egyes képviselőcsoportok által erre a célra kijelölt hatóság gyakorolja. A Parlament főtitkára ezért helyesen döntött úgy, hogy hatályon kívül helyezi az Egyéni Jogosultságok Osztályának vezetője által 2005. április 4-én elfogadott határozatot, amely Brüsszelt jelölte ki a panaszos származási és felvételi helyeként. Hangsúlyozni kell azonban, hogy a tisztviselők és egyéb alkalmazottak közötti egyenlő bánásmód érdekében az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 2. cikkének c) pontja alapján felvett alkalmazottak egyéni jogosultságait a gyakorlatban mindig a Parlament igazgatása határozta meg. Az Elnökség által 2002. május 29-én elfogadott, a kinevezésre jogosult hatóság hatásköreinek átruházásáról szóló határozat (4) preambuluma kimondja, hogy a titkárságnak hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy rutinszerű döntéseket és határozatokat hozzon e személyzet jogaira és kötelezettségeire vonatkozóan a jobb ügyintézés, a jogbiztonság tiszteletben tartása és az egyenlő bánásmód biztosítása érdekében. A Parlament továbbá kijelentette, hogy ellentétesnek tűnik az egyenlő bánásmód és a jogbiztonság elvével, hogy a képviselőcsoportok számára lehetővé kell tenni, hogy a személyzetük egyéni jogosultságairól anélkül dönthessenek, hogy az adminisztrációval azonos igazoló dokumentumokra lenne szükség. A Parlament igazgatása hozzászólt ahhoz, hogy a tisztviselőkkel kapcsolatos ügyekkel foglalkozzon, és így meg tudja határozni, hogy mely dokumentumok lehetnek hasznosak az egyes alkalmazottak sajátos körülményeire tekintettel. A 2005. március 31-i határozat következményeit illetően a Parlament megállapította, hogy az a határozat, amely alapján a panaszos származási helye Athén volt, tökéletesen megalapozottnak tűnik. Ami a panaszos felvételi helyét, és ebből következően a külföldi munkavégzésre, a napidíjra és a letelepedési támogatásra való jogosultságát illeti, a Parlament kijelentette, hogy jogosan tekintheti a panaszos aktáját hiányosnak. A Parlament azt is jelezte, hogy jogosan tekintheti úgy, hogy a panaszos által benyújtott dokumentumok alapján e juttatásokat nem lehet neki odaítélni. A Parlament főtitkára pontosította a panaszos egyéni jogosultságainak megállapításához szükséges dokumentumokat is. E tekintetben a panaszosnak be kellett nyújtania a Belgiumban lakóhellyel rendelkező önkormányzat által kiállított tartózkodási igazolást, amely tartalmazza a Belgiumba való belépése óta tartózkodási helyét, valamint a felesége munkaszerződését. A Parlament kijelentette, hogy a panaszos időközben benyújtotta ezeket a dokumentumokat. Tartózkodási igazolását 2006 januárjában kapta meg a Parlament, és határozattervezetet készített képviselőcsoportjának munkaszerződés megkötésére jogosult hatóságához, megállapítva a felvételi helyét Athénként.

2.4 A panaszostól az e célra megállapított határidőn belül nem érkezett észrevétel. A panaszos azonban továbbra is elküldte az ombudsmannak a Parlament szolgálataival folytatott, az egyéni jogosultságainak meghatározására vonatkozó levelezésének másolatait.

2.5 Az ombudsman megjegyzi, hogy az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 2. cikkének c) pontja értelmében „vagy ezen alkalmazási feltételek alkalmazásában az „ideiglenes személyzet” a következőket jelenti: (...) C) az Európai Parlament egyik képviselőcsoportjának (...) támogatására alkalmazott, a Közösségek tisztviselőitől eltérő személyzet (...)”.

Az ombudsman megjegyzi továbbá, hogy az Európai Parlament Elnökségének 2004. május 3-i határozatának 4. cikke a következőket mondja ki:

„ az alkalmazási feltételek 2. cikkének c) pontjában említett ideiglenes alkalmazottak tekintetében a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóság által az alkalmazási feltételek alapján a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóságra ruházott hatásköröket az egyes képviselőcsoportok által kijelölt hatóság gyakorolja, vagy ha egy képviselőcsoport e tekintetben nem hozott kifejezett határozatot, az érintett csoport elnöke (...) .”

2.6 Az ombudsman úgy véli, hogy a fentiekből az következik, hogy a panaszos esetében a származási helyének meghatározására illetékes hatóság a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóság volt, akit az érintett képviselőcsoport, azaz B úr e célra jelölt ki.

2.7 Az ombudsman megjegyzi, hogy véleményében a Parlament számos megfontolást terjesztett elő annak alátámasztására, hogy a Személyzeti Főigazgatóság illetékes szervezeti egységeinek minden egyes esetben ellenőrizniük kell a releváns tényeket, mielőtt a képviselőcsoport munkaszerződés megkötésére jogosult hatósága határozatot hozna. A Parlament különösen a jobb igazgatás, a jogbiztonság tiszteletben tartása és az egyenlő bánásmód biztosításának szükségességére hivatkozott. Az ombudsman egyetért azzal, hogy a Parlament által javasolt megközelítés valóban ésszerű lenne. Tekintettel a személyzeti kérdésekben szerzett hatalmas tapasztalatára, a Parlament Személyzeti Főigazgatósága valóban a legalkalmasabbnak tűnik a szükséges ellenőrzések elvégzésére. Meg kell jegyezni továbbá, hogy a Parlament elszámoltatható a számára elkülönített források felhasználásáért, beleértve a képviselőcsoportok céljaira felhasznált pénzeszközöket is, és ezért ésszerű lenne, ha a Parlament bizonyos ellenőrzést tartana fenn a személyzeti ügyekben hozott, pénzügyi következményekkel járó döntések tekintetében. Az ombudsman továbbá úgy véli, hogy az egyenlő bánásmód és a jogbiztonság elve tiszteletben tartásának biztosítása érdekében állna, ha a Parlament szervezeti egységeinek a személyzettel kapcsolatos ügyekben az érintett képviselőcsoport munkaszerződés megkötésére jogosult hatósága általi elfogadását megelőzően előzetesen ellenőrizniük kellene a személyzet személyi jogosultságait.

2.8 Mindazonáltal meg kell vizsgálni, hogy van-e elegendő jogalap arra, hogy a Parlament minden egyes esetben ellenőrizze a releváns tényeket, mielőtt a képviselőcsoport munkaszerződés megkötésére jogosult hatósága határozatot hozna. Az ombudsman megjegyzi, hogy a Parlament nem vitatja, hogy a panaszos származási helyére vonatkozó határozatot a 2004. május 3-i határozatában foglaltaknak megfelelően az érintett képviselőcsoport munkaszerződés megkötésére jogosult hatóságának kellett volna meghoznia. Úgy tűnik, hogy a Parlament négy évre hivatkozik annak alátámasztására, hogy mégis helyesen járt el. *Először* is, a Parlament utal arra, hogy mi tűnik az érintett területen alkalmazott gyakorlatának. A Parlament szerint szolgálatai mindig meghatározták az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 2. cikkének c) pontja alapján felvett ideiglenes alkalmazottak egyéni jogosultságait. Az ombudsman megjegyzi azonban, hogy a 2004. május 3-i határozat nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely arra kötelezné az érintett képviselőcsoport munkaszerződés megkötésére jogosult hatóságát, hogy az ügyet a Parlament szolgálatai elé

terjessze, mielőtt döntene az ilyen alkalmazott származási helyéről. Ilyen körülmények között az ombudsman nem láthatja, hogy a Parlament hogyan támaszkodhatott ilyen gyakorlatra annak érdekében, hogy megtagadja a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóság 2005. március 31-i határozatának elfogadását. *Másodszor*, a Parlament azt állítja, hogy kívánatos lenne, hogy szolgálatai előzetes ellenőrzést végezzenek a teljes személyzet személyi jogosultságai tekintetében. Az ombudsman egyetért ezzel az állásponttal. Az ombudsman azonban nem tudja megérteni, hogy a Parlament által előadott érv hogyan hagyhatta volna figyelmen kívül a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóság által 2005. március 31-én elfogadott határozatot. *Harmadszor*, a Parlament előadja, hogy a kinevezésre jogosult hatóság hatáskörének átruházásáról szóló, az Elnökség által 2002. május 29-én elfogadott határozat preambuluma szerint a Parlament szolgálatainak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy „rutinos” határozatokat és határozatokat hozzanak személyzeti ügyekben. Az ombudsman nem tudja ellenőrizni ezt az érvet, mivel az említett határozat másolatát nem nyújtották be neki. Mindenesetre az ombudsman megjegyzi, hogy az Elnökség 2004. május 3-i határozatának 13. cikke kimondja, hogy ez a határozat „törli és felváltja” a 2002. május 29-i határozatot. Az ombudsman ezért úgy véli, hogy a Parlament a jelen ügyben nem hivatkozhat a 2002. május 29-i határozat tartalmára. *Negyedszer*, a Parlament azt állítja, hogy megközelítése biztosítja az egyenlő bánásmód és a jogbiztonság elvének tiszteletben tartását. Az ombudsman szerint ez az érv meggyőző lenne, ha megállapítanák, hogy ezek az elvek csak akkor biztosíthatók, ha a Parlament szolgálatai beavatkozhatnak, mielőtt a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóság a jelen ügyben szóban forgóhoz hasonló határozatot hozna. Egyértelműnek tűnik, hogy a Parlament szolgálatai hatalmas tapasztalattal rendelkeznek a parlamenti alkalmazottak személyes jogosultságaival kapcsolatos kérdések kezelésében. Amint azt fent említettük, ezért egyértelműen hasznos lenne, ha minden egyes alkalmazott tekintetében megvizsgálnák, hogy fennáll-e egy bizonyos juttatásra való jogosultság. Az ombudsman azonban úgy véli, hogy a Parlament nem bizonyította, hogy szolgálatainak beavatkozása elengedhetetlen a Parlament által említett célok eléréséhez. Ezt megerősíti az a tény, hogy a Parlament végül elfogadta, hogy a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóság 2005. március 31-i, a panaszosra vonatkozó határozata helyes volt.

A Parlament nyilvánvalóan szabadon módosíthatja az érintett területen elfogadott szabályokat. Az ombudsman azonban úgy véli, hogy mindaddig, amíg ilyen módosításra nem kerül sor, és az ellenkező érvek hiányában a Parlamentnek tiszteletben kell tartania az általa elfogadott szabályokat.

2.9 Az ombudsman ezért úgy véli, hogy az, hogy a Parlament először figyelmen kívül hagyta a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóság által 2005. március 31-én elfogadott határozatot, nem felelt meg a Parlament saját szabályainak, és megsértette a képviselőcsoportok hatásköreit és előjogait a saját személyzetük irányítása tekintetében. Tekintettel azonban arra, hogy a Parlament főtitkára 2005. október 14-én megsemmisítette az Egyéni Jogosultságok Osztálya vezetőjének 2005. április 4-i határozatát, az ombudsman úgy véli, hogy a panaszos állításának e vonatkozásával kapcsolatban nem tűnik indokoltnak további vizsgálat. Hasznosnak tűnik azonban ebben az összefüggésben további megjegyzést tenni.

2.10 A Parlament által elfogadott álláspontot egyértelműen helyesnek kell tekinteni, ha a

panaszos állítása úgy értelmezendő, hogy a Parlamentnek a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóság 2005. március 31-i határozatát követően további ellenőrzések elvégzése nélkül kellett volna megadnia számára a külföldi munkavégzéshez, a napi napidíjhoz és a beilleszkedéshez nyújtott támogatást. Amint azt a főtitkár 2005. október 14-i levelében kifejtette, és amint azt a Parlament a jelen panaszról szóló véleményében megismételte, a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóság azon határozata, amely szerint a panaszos származási helye Athén volt, nem volt elegendő annak megállapításához, hogy a panaszos jogosult az említett juttatásokra. Ilyen jogosultság csak akkor állt fenn, ha a személyzeti szabályzatban meghatározott valamennyi vonatkozó feltétel teljesült. A Parlament erre vonatkozó döntése tehát egyértelműen helyes.

2.11 A további levelezés alapján úgy tűnik, hogy a Parlament időközben döntött a panaszos azon kérelméről, hogy részesüljön az említett juttatásokban. Amennyiben a panaszos elégedetlen a Parlament vonatkozó határozataival, természetesen új panaszt nyújthat be az ombudsmanhoz, miután kimerítette a belső jogorvoslati lehetőségeket.

3 Következtetés

Az ombudsman e panaszra vonatkozó vizsgálata alapján úgy tűnik, hogy nincs ok további vizsgálatokra. Az ombudsman ezért lezárja az ügyet.

Erről a döntésről a Parlament elnökét is tájékoztatni fogják.

TOVÁBBI MEGJEGYZÉS

Az ombudsman megjegyzi, hogy az Európai Parlament Elnökségének 2004. május 3-i határozata a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóság és a Parlament Főtitkársága közötti hatáskörmegosztásról rendelkezik. E szabályok értelmében az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 2. cikkének c) pontjában említett ideiglenes alkalmazottak esetében az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek alapján a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóságra ruházott hatásköröket az egyes képviselőcsoportok által erre a célra kijelölt hatóság gyakorolja.

Az ombudsman megjegyzi azonban, hogy úgy tűnik, hogy a Parlament véleménye szerint a Parlament szolgálata a gyakorlatban beavatkoznak annak meghatározása érdekében, hogy mely dokumentumokat kell benyújtani az egyes alkalmazottak sajátos körülményeire tekintettel, és hogy ellenőrizzék azok érvényességét az érintett képviselőcsoport munkaszerződés megkötésére jogosult hatóság általi végleges határozatának elfogadása előtt.

Ez a beavatkozás minden bizonnyal előnyös. Az ombudsman azonban úgy véli, hogy a leghasznosabb lenne, ha a Parlament fontolóra venné a hatályos szabályok módosítását e gyakorlat megfelelő figyelembevételére érdekében.

A tiéd őszintén,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

- (1) A 2004. október 26-i elnökségi határozattal módosított határozat.
- (2) E határozattal kapcsolatban nem nyújtottak be további információkat.
- (3) A Parlament Elnökségének „*A kinevezésre jogosult hatóság és a munkaszerződések megkötésére jogosult hatóság hatásköreinek átruházása*” című határozata.
- (4) E határozattal kapcsolatban nem nyújtottak be további információkat.